

ogsaa kan tiltræde Lovforslagets øvrige Bestemmelser, skal jeg sluttelig anbefale, at det gennemføres i denne Samling. Vi har længe savnet de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, og den færøske Befolkning glæder sig til at se det ophøjet til Lov.

Stauning: Mit Partis sædvanlige Ordfører i Søfartssager kan ikke være til Stede i Dag, og jeg skal derfor tillade mig at gøre et Par Bemærkninger, hvilket for saa vidt ogsaa falder naturligt, som det var under mit Ministeriums Ledelse, som den sidste ærede Taler nævnte, at den Del af denne Lovgivning, der vedrører Færøerne, er blevet forberedt. Jeg kan derfor fuldt ud tiltræde, at man nu søger at naa til Ende med denne Del af Lovgivningen, som altsaa vil skabe væsentlige forbedrede Vilkaar for Uddannelsen af det færøske Mandskab til denne for Færøerne særdeles vigtige Virksomhed.

Der er andre Bestemmelser i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger fra Landstinget, jeg er blevet noget forbavset over at se. Det foreslaas jo, at der skal oprettes en Sætte- og Fiskeskipperskole i Skagen, hvad jeg ganske kan bifalde, thi der har jo i flere Aar meldt sig et betydeligt Antal Mennesker fra Skagen til denne Uddannelse, saa jeg forstaa særdeles vel Nødvendigheden af at gaa til den Udvidelse, som er foreslaaet i § 7. Jeg er imidlertid forbavset over, at man ikke samtidig søger at gennemføre Beparelser ogsaa paa denne Lov. Det er jo ellers et Hovedpunkt i det højtærede Ministeriums Program og hele Virksomhed at spare, hvor der kan spares — saadan siger man i hvert Fald —, og her er jo virkelig et Omraade, hvor der kunde spares. Men saa forøger man tværtimod Udgifterne! Jeg maa sige, jeg er fuldkommen imod den Nyordning, der foreslaas i § 8, og hvorefter Kommunerne i Bogø, Marstal og Nordby skal fritages for den Byrde, de i sin Tid selv har paataget sig, og som de har ønsket at paatage sig for at bevare disse Skoler. Saa vidt jeg kender til Tingene, nærede man den Gang nogen Frygt for, at disse Skoler ikke kunde opretholdes, og derfor gik Kommunerne ind paa at betale en Del af Udgifterne, for at de kunde opretholdes. Det er virkelig temmelig meningsløst at opretholde disse Skoler med den store Udgift, som de paa Byrder Samfundet, naar der er en saa ringe Tilgang til dem, som der er, og vil man endelig opretholde dem, bliver det dog en meget stor Imødekommenhed overfor de

paagældende Kommuner, som de fremdeles burde yde Vederlag for ved at betale det, som de selv i sin Tid er gaaet ind paa. Jeg kan derfor ikke tiltræde denne § 8, saaledes som den er blevet affattet i Landstinget, men maa mene, at man maa tage under Overvejelse, hvilke af disse Skoler der kan og bør nedlægges, fordi der ikke er og i lang Tid ikke har været et rimeligt Elevantal ved dem.

Endvidere er jeg blevet ret forundret over at erfare, at Ministeren har tiltraadt den nye Bestemmelse i § 2 om en Nedsættelse af Uddannelsesstiden i Sejlskibe. Jeg ved, at denne Sejlskibsuddannelse betragtes fra sagkyndig Side som noget meget vigtigt, og da mine Meningsstæller i Landstinget derfor en Dag kom og sagde, at Venstre meget stærkt ønskede at faa de 2 Aar nedsat til 1½ Aar, og at man forhandlede derom, sagde jeg: Spørg I bare Ministeren, saa skal I se, han gaar imod det, for det kan der ikke være Tale om. Jeg er derfor blevet i høj Grad overrasket over at se, at Forslaget om en Nedsættelse fra 2 til 1½ Aar er blevet gennemført i Landstinget. Jeg tror, at dette er en meget betænkelig Ændring. Jeg forstaa vel, at det kan være behageligt for Folk at blive uddannet saa hurtigt som muligt, det er vel et Særkende hos alle unge, at de synes, Læretiden er en ubehagelig Tid, og at det gælder om at blive Svend eller Styrmand, eller hvad det nu er, saa snart som muligt, men det er jo ikke et Ønske, som Samfundet kan give efter for uden Betæneligheder. Og her drejer det sig jo dog om Uddannelse til en Virksomhed, som har Liv og Gods under sin Varetagt: store Værdier og Menneskeliv er givet i Hænderne paa disse Folk, som har en vis Navigationsuddannelse; og at stille rimelige Fordringer til dem om en passende Læretid kan jeg ikke se skulde være urimeligt. Jeg forstaa vel, at Begrundelsen for en saadan Nedsættelse er den, jeg ogsaa tidligere har hørt, at Mandskabet paa Dampskibe ikke behøver den samme Sejlskibsuddannelse som Mandskabet paa Sejlskibe, og jeg kan forstaa denne Betragtning og kan derfor ogsaa forstaa, at man andre Steder har gennemført en særlig Uddannelse for Dampskibsmandskab og en anden for Sejlskibsmandskab. Hvis man havde tenderet hen imod noget saadant, hvilket formodentlig vilde nødvendiggøre Ændringer i Sønæringsloven, kunde jeg forstaa det, men naar man opretholder Sønæringsloven uden at tage Hensyn til denne ændrede Uddannelsesstid, kan jeg ikke se, at man handler rigtigt. Jeg tror, man burde bevare den 2-aarige Uddannel-